No. 27. 1839

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS- BLAD.

Vrijdag 1 Februarij.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der stad *BREDA*, brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen, dat, volgens bepaling van Z. E. den Heere Generaal der Infanterie, Opperbevelhebber dezer Vesting, te rekenen van *Vrijdag*, den 1. *Februarij* aanstaande, de POORTEN dezer Vesting zullen worden geopend des morgens ten *zes* ure, en gesloten des avonds reeds ten *zes* ure; zullende de Drijfbomen gelijktijdig met de Poorten geopend, doch een half uur vroeger dan deze gesloten worden.

BREDA, den 31. Januarij 1839.

DE ROY, Vt.

Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 31sten Januarij.

Het *Amsterdamsch Handelsblad* deelt heden een aantal hoogstbelangrijke stukken mede, behelzende de jongst door de conferentie te Londen opgemaakte besluiten, ontwerpen en nota's, welke het zegt van deszelfs Brusselschen correspondent, onder dagteekening van den 29sten dezer, ontvangen te hebben.

Het eerste dier stukken is het protocol der conferentie gehouden op den 6den December l. l., waarbij behooren de Annexen A tot G. In hetzelve hebben de gevolmagtigden der vijf mogendheden acte genomen van de handhaving van de regten des gezegden bondgenootschaps. Verder is bij dit protokol voorgesteld, om aan de gouvernementen der Nederlanden en België mede te deelen de in den loop der onderhandelingen opgestelde artikelen (Annexe B), waaromtrent het voor de bevestiging der algemeene rust hoogst wenschelijk zou wezen, dat men de aanneming daarvan door de gezegde gouvernementen zoo spoedig mogelijk bewerkstelligde. De daarbij gevoegde ontwerpen (Annexe C. en D), de twee nota's, bestemd om te worden ingediend aan de gevolmagtigden van Nederland en België, met de geannexeerde ontwerpen (E. F. G.), zijn de traktaten te sluiten tusschen de vijf mogendheden en Holland, tusschen Holland en België en tusschen de vijf mogendheden en België, hadden de goedkeuring weggedragen van de gevolmagtigden van Oostenrijk, Groot Brittanie, Pruissen en Rusland, terwijl de gevolmagtigde van Frankrijk verklaard had, niet geautoriseerd te zijn zijne goedkeuring te hechten aan de bewoordingen en den geest van het protocol en der nota's C en D, weshalve hij deze stukken *ad referendum* nam. De overige gevolmagtigden noodigden daarop den franschen gezant uit, om het protocol met de annexen ter kennis van zijn hof te brengen, in het het vertrouwen dat het fransche kabinet niet aarzelen zou, om eenstemmig met zijne bondgenooten, tot de beslechting der zaken toe te treden.

De bovenvermelde Annexe A., door de heeren *Senft* en *Dalonneau* aan de conferentie ingediend, is van den 28sten November en strekt tot de handhaving der regten van het duitsche bondgenootschap op het groot hertogdom Luxemburg.

De annexe B behelst het gewijzigd traktaat der 24 artikelen. De artikelen 1 tot 8 daarvan zijn gelijk aan het traktaat van 15 November 1831; het artikel 9 behelst de in de vaart op de Schelde enz. gemaakte wijzigingen. De artikelen 10 tot 12 zijn gebleven zoals bij het traktaat van 15 November; het artikel 13, de schuld betreffende, is van den volgenden inhoud:

» § 13. Te beginnen van den 1sten Januarij 1838, zal België, ten gevolge van de verdeeling der openbare schuld van het koningrijk der Nederlanden, belast blijven met eene som van 8 millioen guldens Nederl. aan jaarlijksche renten, waarvan de kapitalen van het debet van het grootboek te Amsterdam of van het debet der algemeeneschatkist van het koningrijk der Nederlanden, op het debet van het grootboek van België zullen worden overgeschreven.

» § 2. De getransfereerde kapitalen en de ten gevolge der voorgaande § ingeschreven renten op het debet van het Belgische grootboek, ten beloope der gezamenlijke som van vijf millioen guldens Nederl. aan jaarlijksche rente, zullen beschouwd worden als een deel uit te maken der nationale Belgische schuld, en België verbindt zich, om, noch voor het tegenwoordige, noch voor het vervolg, eenig onderscheid te maken tusschen het gedeelte zijner openbare schuld, voortspruitende uit zijne vereeniging met Holland, en alle andere reeds bestaande of nog te creëren nationale Belgische schuld.

» § 3. De betaling der evengenoemde jaarlijksche rente van vijf millioen Nederlandsch zal geregeld elk halfjaar, in kontant geld, zonder eenige korting, van welken aard ook, noch voor het tegenwoordige, noch voor het vervolg, hetzij te Brussel, hetzij te Antwerpen, plaats hebben.

» § 4. Door de creatie der gezegde som van vijf millioen guldens Nederlandsch jaarlijksche rente, zal België tegenover Holland ontheven wezen van alle verpligting, voortspruitende uit de verdeeling der openbare schulden van het Koningrijk der Nederlanden.

» § 5. Kommissarissen, van weerszijde benoemd, zullen binnen veertien dagen tijds in de stad Utrecht zamenkomen, ten einde over te gaan tot de overschrijving der kapitalen en renten, die, door de verdeeling der openbare schulden van het Koningrijk der Nederlanden, ten laste van België moeten komen, ten bedrage van vijf millioen guldens jaarlijksche rente. Zij zullen insgelijks overgaan tot de uitlevering der archieven, kaarten, plannen en dokumenten van allen aard, aan België toebehoorende of deszelfs administratie rakende."

De artikelen 15 tot 19 zijn onveranderd gebleven; het 20ste artikel behelst de bepaling, dat de materiele voortbrengselen van den 2den van het traktaat van 3 Mei 1832; het 23ste artikel luidt: » Zullen in derzelver kracht en waarde gehandhaafd worden de in civile en commerciele zaken uitgesprokene vonnissen, de akten van den burgerlijken stand en de akten verleden voor notarissen of andere openbare ambtenaren onder het Belgisch beheer, in die gedeelten van Limburg of het Groothertogdom Luxemburg, in welker bezit Z. M. de Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg zal gesteld worden."

Het 24ste artikel is onveranderd gebleven.

De Annexe C behelst de ontwerp-nota der vijf mogendheden aan den Nederlandsche zaakgelastigde, den heer *Dedel*. Daarin wordt onder anderen gezegd, dat de gevolmagtigden der vijf mogendheden hunne oplettendheid gegeven hebben aan de door het kabinet van 's Gravenhage geopenbaarde gezindheid, om op ettelijke bijzondere punten eene met de 24 artikelen overeenstemmende schikking gemakkelijker te maken, en, de pligt om terzelfder tijd acht te slaan op de veranderingen, welke het tijdverlo p van zeven jaren in de wederzijdsche gesteltenissen heeft te weeg gebragt, hebben zij, in den loop eener geheim vertrouwelijke verlengde onderhandeling, hunne zorgen besteed, om zich onderling te verstaan over een aan beide partijen te doen aannemelijk voorstel, om het Hollandsch-Belgisch geschil door een definitief traktaat te beëindigen; voorts dat de gevolmagtigden der vijf hoven zich van de uiteenzetting onthouden der beweegredenen, die hen met opzigt tot eenige beschikkingen geleid hebben, welke van die der 24 artikelen afwijken; die beweegredenen kunnen in derzelver geheel niet aan de scherpzinnigheid van het kabinet van 's Gravenhage ontglippen, en de gevolmagtigden vleijen zich gaarne, dat de koning der Nederlanden dezelfde wikkende, zich zal genoopt vinden, onverwijld zijnen plenipotentiaris tot het onderteekenen van het voornoemde traktaat te machtigen, zoodra het Belgische gouvernement daarin zal hebben bewilligd. Indien daarentegen het kabinet van 's Gravenhage de gezegde voorslagen kwame te weigeren, terwijl België dezelve zouden hebben aangenomen, zouden de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, ofschoon betreurende, dat zij, door middelen van bevrediging welke zij hebben aangewend, des niet te minder voortgaan met, een gemeen overleg, voor de handhaving van den daadwerkelijken vrede tusschen de beide partijen te waken.

De Annexe D is het ontwerp van eene nota aan den belgischen gevolmagtigde. Daarin wordt gezegd, dat de gevolmagtigden der

pelijk de onderscheidene van België's zijde tegen de strenge toepassing der verordeningen van het traktaat van 15 november 1831 ingebragte voorstellen overwogen en erkend hadden, dat met der daad een gedeelte dier voorstellingen van eenen aard is, om grond te geven voor veranderingen in de bepalingen van gezegd traktaat, en deze bepalingen zijn op alle punten gewijzigd geworden, omtrent welke eene zoodanige handelwijze, door redenen van billijkheid schijnt te worden geregtvaardigd.

De gevolmagtigden vleijen zich, dat het kabinet van Brussel de bewegredenen van billijkheid en de inzigten van bevrediging zal erkennen, die hunne voorslagen hebben ingegeven, en, dat de belgische gevolmagtigde tot de onderteekening dier traktaten zal gemagtigd worden, zoodra Holland van zijne zijde daartoe zal hebben bewilligd. Indien daarentegen het kabinet van Brussel de gezonde voorslagen kwame te weigeren, terwijl Holland dezelve zou hebben aangenomen zoude aan de, ter conferentie vertegenwoordigde mogendheden niets anders overblijven, dan de middelen te beramen, om gevolg te geven aan de regten, welke dus Holland op hunne ondersteuning zoude verkregen hebben.

De Annexe E is het traktaat tusschen de vijf mogendheden en den Koning der Nederlanden. Het bestaat uit 4 artikelen. Bij het eerste verbindt zich de Koning der Nederlanden, om de voorgestelde artikelen met België in een traktaat te veranderen; het 2de bevat den waarborg der mogendheden; het 3de verklaart de vereeniging, welke krachtens het Weener traktaat tusschen Holland en België bestaan heeft, voor ontbonden; het 4de betreft de ratificatie.

De Annexe F. is het ontwerp-traktaat tusschen Nederland en België. Het bevat de 24 artikelen; een 25ste artikel stelt de vrede en vriendschap daar, tusschen de beide landen; het 26ste en laatste beliefst de uitwisseling der ratificatien.

De Annexe G. bevat het ontwerp van het tusschen de vijf mogendheden en België te sluiten traktaat, en verbreekt de verbindende kracht van het door België aangenomen traktaat van 15 November 1831.

Hierna volgen de protocollen No. 1 en 2 van 23 Januarij 1839. Bij het eerste verklaart de gevolmagtigde van Frankrijk, dat hij van zijne regering autorisatie had bekomen, om te adhaereren aan den inhoud van het protocol van 6 december 1838, en om de teekenen de twee nota's van dat protocol letter C. en D.

Het 2de protocol van 23 Januarij behelst: dat de gevolmagtigden van de vijf hoven kennis bekomen hebben van eene door den belgischen gevolmagtigde op den 14den dezer ingediende nota, alsmede van drie *memoranda* van dien gevolmagtigde, welke nota het voorstel bevatte om eene som van 63 millioenen te betalen als equivalent van het door België af te staane grondgebied; waarop de gemagtigden van Oostenrijk en Pruissen hadden verklaard, dat de beslissing van het duitsche bondgenootschap niet toeliet dit voorstel in overweging te nemen; de gevolmagtigden der drie andere hoven hadden daarin eene voldoende reden gevonden, om aan het voorstel der belgische regering geen gevolg te geven. De drie afzonderlijke *memoranda* bevatten eene reeks van reclamatien omtrent bijzonderheden; maar men hail geoordeeld, dat in den stand, waarin zich de onderhandelingen thans bevonden, het zonder doel zoude zijn indien men op nieuw tot het bediscussieren van die onderwerpen overging. Men is alzoo overeengekomen, om aan den belgischen gevolmagtigde het antwoord te doen toekomen, waarvan de minuut E aan het protokol zelve geannexeerd is.

Bij deze minuut E wordt door de gevolmagtigden der vijf hoven, met betrekking op het aanbod van schadeloosstelling voor den afstand der gedeelten van Limburg en Luxemburg te kennen gegeven, dat de beslissing, dienaangaande aan de conferentie kenbaar gemaakt, van wege het Duitsche Bondgenootschap, welks regten door de mogendheden zijn erkend geworden, niet toelaat dat voorstel in overweging te nemen.

Ten slotte referoren zich de gevolmagtigden der vijf hoven, met betrekking tot de drie bij het gezegde voorstel gevoegde Memoranda, aan den inhoud van de voorstellen tot een eindschikking, welke zij den belgischen gevolmagtigden hadden doen toekomen.

Wat de nota der belgische regering van 14 Januarij, over den afkoop van het gedeelte van Limburg en Luxemburg betreft, alsmede de drie aangehaalde *memoranda*, het *Handelsblad* zegt deze stukken bij de overige niet ontvangen te hebben.

— Door Z. M. zijn benoemd: tot burgemeesters in de volgende gemeenten dezer provincie, te Werkendam, *B. Verhey van den Bogaard*; te Lith, *L. Bokstart*; te Besoijen, *A. J. Dallen* en tot dijkgraaf van het polderbestuur van den Oudenlandschen polder, onder Standdaarbuiten, *Jacobus Corstiaensen*.

Plaatsgebrek belet, ons de parijsche berigten van eergisteren, heden op te nemen. Dezelve houden nog niets bepaalds omtrent de ministeriele crisis, maar het gerucht liep dat de heer *Molé* zijne demissie weder ingetrokken had. Het *Journal des Débats* hield een belangrijk artikel over de hollandsch-belgische aangelegenheden, waarvan wij morgen den hoofdinhoud zullen mededeelen.

— De koers der fondsen was den 29sten dezer te Parijs terbeurze tot rijzing gestemd. Men schreef zulks toe aan het gerucht dat de heer *Molé* zijne demissie ingetrokken had. Ook verhaalde men dat België zich niet tegen de besluiten der conferentie zou verzetten, maar zich vergenoegen met tegen het protocol te protesteren. De notering was: 5 pCt. [illegible] 2½ pCt. 79,15; Nap. à 99,40; St. Ardoin 19¼; Rom. [illegible].

De zamenkomst der belgische vertegenwoordigers had eergisteren weder een groot getal nieuwsgierigen naar de tribunes gelokt, in de hoop er iets aangaande de staatkundige zaken te vernemen. Bij de opening der zitting vroeg de heer *de Renesse* het woord, om zijn verlangen te kennen te geven, dat de commissie van de petitien spoedig verslag mogt uitbrengen op het verzoek der brusselsche burgerwacht, tot de handhaving van de onschendbaarheid van het grondgebied. Hij deed zulks in de hoop gedaan, dat de kamer van de gelegenheid zoude mogt bedienen, om den ministers interpellatien te doen; maar niemand vroeg het woord, en de kamer ging over tot de orde van den dag, zijnde de discussie op het ontwerp van de binnenwegen. De leden bestonden daarbij echter zoo weinig aandacht en lieten zich zoo geheel met bijzondere gesprekken over het groote onderwerp van den dag, dat eindelijk de heer *Lehaen* het woord vroeg, om te verklaren, dat het onmogelijk was, in de tegenwoordige gesteldheid der kamer, een ontwerp van belang te discussieren, dat men dan een ander min beduidend aan de orde mogt stellen, ten ware de minister het algemeen verlangen en ongeduld kon bevredigen. De in discussie zijnde wet werd daarop gedisjourneerd, en de heer *Pirson* beklom de tribune, om de lang met moeite weerhoudene vraag aan de ministers te doen of zij mededeelingen uit Londen ontvangen hadden, en of er een rapport aan de kamer zou worden gedaan? Deze vragen gingen met eene redenering gepaard, zooals men die van het gezegde lid, in de tegenwoordige omstandigheden, te verwachten had. Men was, zeide hij, op het laatste oogenblik van het leven of den dood van het koningrijk België gekomen, waarop men den naam door *Cesar* aan het land gegeven, ging verscheuren of voor de nakomelingschap bewaarde. Men riep thans: vrede of oorlog! maar hij riep: eendragt of regeringloosheid! Men zou te Brussel het anarchiek tafereel van Frankrijk niet vernieuwen; »indien wij" — zeide de heer *Pirson* — »Frankrijk willen navolgen in een der schoonste oogenblikken van zijne nieuwere geschiedenis, zullen wij den *eed aan den kaatsbaan* kiezen. Ik was er bij. Zweren wij heden ministers en tegenwoordigers, dat wij 400,000 onzer broeders ons vaderland zullen ontnemen, zonder hen met onze wapenen verdedigd te hebben, zweer het voor mij en voor mijne zonen! (*Hier volgde een hartelijk gejuich in de zaal en op de tribune*). Mijne heeren, vervulde spreker, ik zoek geen toejuichingen, ik vraag slechts waarborgen voor onze eer; wanneer de overeenkomst bepaalde, dat wij bezwaarden zullen de overblijvenden zich onderwerpen; niet alles verloren hebbende, zullen de eer zal hun overblijven. De Belgen hebben meer dan eens het geweld moeten bukken, maar altijd hebben zij zich opgebeurd; want, ziet zij zijn er nog. Mijne heeren, mij blijft weinig tijd levens over; zal mijn graf dan met het hollandsch slijk bespat worden! Mijne eenige vraag is, of de minister een eindtraktaat ontvangen heeft en of hij eene mededeeling kan doen, om de openbare meening gerust te stellen."

Het antwoord van den heer *Devaux* op deze interpellatie was, dat hij spoedig in staat hoopte te zijn een rapport aan de kamer te doen; hij kon echter niet verzekeren dat het tegen Vrijdag zou zijn, maar toch zoo spoedig mogelijk. Hierna werd de zitting opgeheven.

— Volgens de brusselsche bladen, zou het belgisch hof, bij wijze van amendement, aan de conferentie voorstellen, willen, om de bezetting van Venloo, Maastricht en Luxemburg aan de duitsche bondsvergadering over te laten, op den voet zoals zij tegenwoordig Luxemburg bezit, mits men daar aan België het betwiste grondgebied liet.

— Eergisteren avond zijn de belgische ministers bij vorst *Leopold* vergaderd geweest, zoo men zeide, om over de van de conferentie ontvangene stukken te beraadslagen. De heeren *de Gerlache*, *de Merode* en *Raikem* zijn hij dien raad ontboden geworden.

Vorst *Leopold* heeft in bijzonder gehoor de heeren *Metz* en *d'Ansembourg*, als ook de heeren *de Merode* en *de Gerlache* ontvangen.

— Te Antwerpen waren gisteren [30 *Januarij*] genoteerd: Belg. 97, 3 pCt. 66½; Spanje 16⅝, ¾, ⅞; Nap. à 93¾; Rom. L. 100; Certif. te Antw. 99¼. — Wissel op Amst. 4 pCt., op Hett. 1⅛ pCt. v.

*** Heden overleed, alhier in den ouderdom van nijna 64 jaren, de WelEd. Gestrenge Heer Mr. WILLEM VAN WELY, in leven Advocaat en Notaris te *Rosendaal*, diep betreurd door zijne overblijvende Echtgenoote en Kinderen.

Wed. Jof. VAN WELY, geb. Piot.

Rosendaal, 28ste Januarij 1839.

Algemeene Kennisgeving.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers